

36 і 6 котів (стислий переказ)

Галина Вдовиченко

Стислий переказ скорочено. Авторські права на переказ належать Укрлібу

У підвалі багатоповерхівки жила велика котяча спільнота: вуличні "підвальні" бійці на чолі з кмітливим Кутузовим і чубатим Голодою; компанія ненажер "хавчиків"; вишукані Жоржинки — вісім подібних кішок із музичними іменами; кольорові (Сірий, Білий-Альбінос, Рудий і Чорний Коментатор); коти-танцюристи; сусіди з іншої брами; і шестеро безіменних малюків (один із них — Клаповух). Разом — "тридцять шість і шість".

Стислий переказ скорочено. Авторські права на переказ належать Укрлібу

Одного дня підвал замінили на нові двері без дірки — і коти опинилися без домівки. Надворі мжичило й холоднішало. Порадившись, вирішили йти до пані Крепової на першому поверсі — чемної, але суворої сусідки.

Кутузов подзвонив у двері (коти вишикувались "пірамідою"), ввічливо попросив води й прихистку "лише на одну дощову ніч" і попередив: щурі вже сунуть угору сходами. Пані скептично слухала і мало не знепритомніла, коли з-за його спини один за одним почали з'являтися ще коти: Жоржинки, забіяки Хук і Джейб, кольорові, Хавчики... Коли ж останньою з тіні вийшла безшерста кішка-спінкс Баронеса — змерзла й горда — у серці пані Крепової щось клацнуло. Вона відчинила навстіж: "Заходьте всі".

У квартирі швидко встановилася котяча логістика: кошенята — у кошику для овочів, акуратні Жоржинки — на підвіконні, решта — на балконі. Пані пригостила всіх молоком і булочками, нагадала правила ("по столах не лазити, не битися, комп'ютер — табу, кігті — не в диван"). Після короткої бійки Кутузова з Голодою жінка окропила "гарячі голови" водою з горнятка — і в хаті настала тиша. На ніч під шепіт страшних історій про міфічного Котопса додому прийшов племінник Стас — власник збиткової кав'ярні. Котяча армія його вразила; пані пояснила: "Це — захист від щурів".

Вранці дощ не вщухав. Пані Крепова оголосила сані-режим: "Купаємось по одному". Навіть зразковий Чистюх злив у ванні піввідра бурої води. Боягузи Хук і Джейб вискакували, але їх лагідно повертали назад; Шпондермен після купання навіть зітхнув: "Легше жити". На сніданок були мойва й молоко. Шпондермен випросився з пані до кав'ярні — "подивитися, що і як".

Коти залишилися самі, обговорювали, чи не "об'їдають" господиню (Пушинка

помітила: пані їсть кашу на воді). Баронеса згадала, як підвальні колись урятували її з дощу — і попросила "ще трішечки побути в теплі". Для піднесення настрою Голота оголосив конкурс "на найдовші вуса". Коментатор вів репортаж, журі — Бубуляк, Марієтта й Білий-Альбінос. У фіналі — Голота, Кутузов і Рудий... і — зрив: бійка, валеріанка (Ковбасюк знайшов пляшечку пані, вихилив, злетів на люстру). У цей хаос повернулася пані зі Шпондерменом. Котів — на балкон "охолонути". Уже там Шпондермен урочисто показав власні ідеально рівні довжелезні вуса — "Вуса сезону" без конкуренції.

Увечері з'явилася сварлива сусідка Маргарита Петрівна, що не терпить котів. Малюк-"чомучка" отримав ім'я Яків ("бо все питає: як?"), а з капця сусідки "раптом" виявили калюжу — й гостя відчалили. Після її візиту в Баронеси народилася ідея: "А що, як нам працювати у Стасовій кав'ярні — лікувальними котами? Ми ж заспокоюємо людей, знімаємо тиск, піднімаємо настрій". Усім сподобалось.

Стислий переказ скорочено. Авторські права на переказ належать Укрлібу

Наступного дня Стас привіз пакет корму й узяв котів у кав'ярню. До цього малюки дісталися до пакета й наїлися "до куль" — Стас сміявся, знімав "котячу фієсту" на телефон і ще рішучіше покликав: "Їдете зі мною завтра всі". Зранку в старенький фольксваген ледь умістилися "36 і 6". Напарник Стаса — рудий Олесь — спершу остовпів. Коти миттю обнюхали приміщення; Яків засипав усіх запитаннями; малюки отримали імена: два Безжурні Гарольди (перший і другий), Круть із різноколірними очима та Жабка-Сиволапка.

Пушинка взяла організацію на себе: показали перший імпровізований сет — і на веранді з'явилися перші гості. Під рок-н-рол Хвостуля "малювала" хвостом фігури, Брейкер стояв на одній лапі, Степко ушкварив степ. Коментатор на ходу оголошував: "Замовляємо каву, чай і булочки з родзинками!" — і Стас із Олесем раптом опинилися в режимі реального сервісу: замовлення посипалися. В кінці дня пролунала пропозиція: "Залишайтеся у нас працювати". Коти погодилися: "Але репетиційний зал і обід — обов'язково".

Стас віддав свою кімнату під репетиції. Пушинка поставила програму: спереду — танцюристи, далі — Жоржинки, за ними — кольорові, підвальні (щоб Кутузов і Голота менше сварилися — поруч, але під наглядом), п'ятим рядом — Хавчики, шостим — "сусіди з брами", сьомим — малюки. Жоржинки готували ніжний номер "Жоржинка розкривається назустріч сонцю". Сірий таємниче тренував сюрприз.

Прем'єра: перед входом з'явилася нова вивіска "36 і 6 котів" (Стас учора всіх сфотографував). Зала повна, велосипедисти повернулися з друзями. Відкрили Пушинка й Брейкер, далі — Робокот, романтична "Жоржинка-сонце". За кулісами — легка паніка у Білого-Альбіноса: "Я не зможу". — "Зможеш. Без тебе — ніяк", — сказала Пушинка. Коментатор тримав темп, глядачі плескали, замовлення летіли одне за одним.

Стислий переказ скорочено. Авторські права на переказ належать Укрлібу

Коли основні номери відтанцювали, на сцену вийшов Сірій — і "прожогом" увімкнув свій сюрприз: котячий реп про породистих і "звичайних, нормальних, індивідуальних, демократичних котів". Зал вибухнув сміхом і оплесками. Фінал — великий загальний рок-н-рол. Глядачі вимагали "ще!" — і Пушинка з Брейкером викрутили танго. Білий-Альбінос, як справжній джентльмен, запросив до танцю пані Крепову. Та, поправивши окуляри, зняла гумку з волосся і впевнено пішла в па — "тіло пам'ятає". Танцювали всі: Стас із Хвостулею, велосипедисти, навіть ті, хто прийшов "лише на каву".

Відтоді кав'ярня ожила. Удень — кава, чай і "коти-практики": приляжуть на коліна — і тиск униз, пульс рівнішає, настрій повертається. Увечері — шоу. Стас і Олесь ледве встигали. Пані Крепова — почесна гостя й головна "фанка" гурту. А вдома коти поводитися зразково: ванна — не для запливів, комп'ютер — "тільки Баронесі під наглядом" (жарт), бійки — тільки у постановочних сценах.

Для всіх це стало порятунком: коти отримали дім і справу, пані — захист і теплу компанію, Стасова кав'ярня — друге життя. І навіть сусідка Маргарита Петрівна зрештою зайшла "тільки глянути" — й залишилася на чай, бо "у вас тут... якось спокійно". Коли Коментатор запитав: "Чому спокійно?" — вона, знизавши плечима, буркнула: "Бо у вас... 36 і 6".

Фінал простий: інколи, щоб урятувати кафе, зцілити самотність і прогнати "щурів" — реальних і вигаданих, — достатньо команди, музики і трохи молока з булочками. І, звісно, котів. Бажано — тридцять шість і шість.

Стислий переказ скорочено. Авторські права на переказ належать Укрлібу